

Det kongelige landbruksdepartement
Postboks 8007 Dep
0030 OSLO

2003 / 2997 156
LØVJASE / BS
TIN 486

Vår ref:
03/01349 - 2 /
7764/03

Arkivkode:
V00 &00

Saksbeh.:
Tor Arne Eiken

Deres ref:

Kvinesdal,
10.12.03

Høringsuttalelse på utkast til forskrift om tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket

Det vises til brev av 28.10, d.å og Kvinesdal kommune vil benytte anledningen til å komme med følgende merknader:

Generelt

Kvinesdal kommune er positive til at kommunens myndighet og handlefrihet styrkes. Vi vil jobbe for at denne omleggingen skal medføre at skogbruks- og miljøpolitikken i større grad skal bli tilpasset våre lokale forhold.

Det er imidlertid et sterkt ønske at myndigheten overføres i større grad enn det nå legges opp til. For eksempel stilles det spørsmål ved hvorfor det settes begrensninger på at tilskudd til veiformål ikke skal utgjøre mer enn 50 % av tildelte midler til skogbrukstiltak i kommunen. Dette er en sterk begrensning på kommunens styring av virkemidlene.

I Kvinesdal har vi bedt inn alle berørte næringsorganisasjoner til drøfting om hvordan midlene bør forvaltes. Vi akter å videreføre dette samarbeidet ved å ha jevnlig kontakt med dette forumet. Det er da svært viktig at vi får en reell selvstendighet, og ikke minst at bevilgningene blir så store at organisasjonene ser at tilskuddsordningen blir et funksjonelt styringsverktøy for oss.

Kommentarer til forskrift om tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket.

Vi ser det som svært uheldig at maks. 50 % av tildelt beløp til skogtiltak kan brukes til skogsveibygging i forhold til at vi nå skal ha en mer selvstyrt, lokal skogpolitikk. Det er ofte fornuftig, både fra et miljøperspektiv og ikke minst økonomisk, at det bygges større fellesveianlegg, kontra at det blir bygd flere "enkeltmannsprosjekt" som ikke er formålstjenlig i et fremtidig skogsveinett. Dette kan bli umulig med den begrensningen det nå legges opp til med "50 % regelen."

Det vil selvsagt ikke bli noen hovedregel å bruke over 50 % av tilskuddene til skogsvei, men det kan enkelte år bli behov for dette. Over tid vil en tilstrebe å ha en rimelig balanse mellom de ulike formålene.

Tilskudd til skogkultur, §2-1

Punktet om at det ikke kan ytes tilskudd til skogplanting og såing bør også fjernes. Skogbruket er en langsiktig næring hvor "den som sår, sjelden høster." For å holde kontinuitet i forryngelsen er det viktig å kunne stimulere til at områder som blir hogd, blir tilfredsstillende forrynga, også ved planting der det er behov for dette. Ettersom dette er en langsiktig næring vil tilskudd være viktig for å bringe et større sammenfall mellom privatøkonomisk og samfunnsøkonomisk lønnsomhet.

I Kvinesdal er det store arealer som det tidligere har vært skogreising på. Mye av denne skogen er imidlertid ikke hogstmoden enda. Dette medfører at skogeiere ikke får full nytte av den gunstige skogavgiftsordninga som i dag eksisterer, noe som underbygger at det fortsatt bør kunne ytes tilskudd til planting for de kommunene som ønsker dette.

Å lykkes med forryngelse av lauvtre er i dag mer risikobetont kontra ordinær satsing på bartre. Ved å kunne yte tilskudd til planting vil skogeiere i større grad få mulighet til å satse på alternativ forryngelse. Uten tilskudd vil de skogeiere som ønsker å plante lauv i større grad velge å forrynge med bartre ettersom det er tradisjon for at dette er en relativ "sikker" forryngelsemetode.

Vi håper at disse punktene kan være et konstruktivt bidrag til utarbeidelsen av den nye forskriften.

Med hilsen

Tor Arne Eiken
skogbrukssjef